

Становище

от доц. д-р Александра Константинова Главанакова,
СУ „Св. Климент Охридски“

за научната и академичната дейност на гл. ас. д-р Ангел Михайлов Игов,
кандидат в конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“
по професионално направление 2.1. Филология (Английска литература след
Втората световна война и Превод - английски език), обявен в ДВ, бр.
103/12.12.2023 г.

Данни за конкурса:

Конкурсът за длъжността „доцент“ по професионално направление 2.1. Филология (Английска литература след Втората световна война и Превод - английски език), е обявен в ДВ, бр. 103/12.12.2023 г. За участие са подадени документи от един единствен кандидат – д-р Ангел Михайлов Игов. Кандидатът е предоставил пълния набор от изискуеми по процедурата документи и е предоставил справка за изпълнение на Минималните национални изисквания от ЗРАСРБ.

Данни за кандидата:

Ангел Игов е бакалавър по „Английска филология“ (2005 г.) и магистър по „Литературознание“ (2007 г.) на Софийския университет. През 2012 г. защитава докторска дисертация към Катедра „Теория на литературата“ в СУ на тема „Фикционални модели на града в съвременния британски роман: Иън Макюън и Мартин Еймис“ с научен ръководител доц. д-р Огнян Ковачев. През 2012 постъпва на работа в СУ като главен асистент към катедра „Англицистика и американистика“, където води семинарни занятия по задължителните дисциплини „Превод“, „Английска литература: Романтизъм“ и „Английска литература от Модернизъм към Постмодернизъм“ в бакалавърската програма на специалност „Английска филология“; както и лекционни курсове по „Литература и кино: британският постмодерен роман“, „Литература и адаптация“ и „Литература от XXI век: пренаписване и пресъздаване“ в магистърските програми на катедрата „Комуникация: език, литература, медии“ и „Език и култура“. От 2023 г. води лекционния курс по „Английска литература: от Модернизъм към Постмодернизъм“ в бакалавърска програма на специалност „Английска филология“.

Редно е да се отбележи, че д-р Игов е не само преподавател, но и утвърден литературен преводач (с издадени 15 книги в превод от английски език, две от които са отличени с престижни награди), литературен критик и журналист, както и писател. Автор е на три романа и два сборника с разкази, някои от които са преведени и на чужди езици. Романът му „Кротките“ е отличен с Националната награда „Христо Г. Данов“ през 2016 г.

Описание на научните трудове:

В настоящия конкурс кандидатът участва освен с основен хабилитационен труд,

с монография, базирана на докторската му дисертация, и с 13 студии и статии, които покриват широк спектър от проблеми върху английската литература, нейната рецепция и въпросите на превода. Тези публикации, както и преподавателската и обществената дейност на д-р Игов напълно отговарят на параметрите на конкурса за доцент.

Изложените тук факти ясно свидетелстват за обхватния изследователски профил и професионална подготовка на кандидата, който с лекота преминава от литературоведските въпроси към предизвикателствата в практиката на художествения превод. Със своите публикации д-р Игов демонстрира мащаб на мисълта, прецизност в научната работа, способност да представи различни нива и перспективи на изследвания проблем, яснота и систематичност при избора на подход в работата. Спазени са всички формални и съдържателни изисквания за включване в конкурса. Остава да добавя, че няма установени следи от плагиатство в приложените публикации.

Научни приноси на монографията:

Възнамерявам да се спра единствено върху главния труд, предложен за настоящата процедура за хабилитация а именно изследването му „Знамена и ключове: поетика на епиграфа“ (2022 г.). Монографията си поставя за цел да изследва възникването, развитието и функциите на епиграфа в английската литература. Текстът се състои от увод, пет глави, заключение и библиография. Стъпвайки върху теоретичните постановки на Жерар Женет за изследване на паратекста, д-р Игов разработва собствена методология за анализ на интертекстуалния заряд на епиграфа, като го класифицира по линия на остта вътре-вън. „Знаме“ е метафората избрана от автора, за да обозначи епиграфите избрани да подчертае връзката с други текстове, към които препраща. „Ключ“, от своя страна, дава насоки за възможните интерпретации на текста, който въвежда. И въпреки привидната си простота, така зададената рамка дава възможност да се изследва цялата сложност на явлението. Д-р Игов се справя еднакво умело с близкото четене на различни по време, жанр, форма и значимост в литературната история текстове, с които ясно илюстрира зададената от него методологическа рамка и успешно изпълнява поставената изследователска задача. Удачен е подборът на конкретните произведения, които изследва, основно автори от канона – Т. С. Колридж, Мери Шели, Т. С. Елиът, У. Х. Одън, Дж. Фаулз, У. Скот, Ч. Томлинсън и други, с внимателно вглеждане в детайла, както и с много други по-бегло представени примери от американската литература: У. Фокнър, Е. Хемингуей, Дж. Стайнбек, Х. Джемс, Дж. Ъпдайк. Подредбата на анализа също е логична и стройна, като се тръгва от историческия поглед: дискусия за възможните източници на епиграфа, разглежда се неговите материални характеристики, като паралелно се анализират неговите функции. Внимание е обърнато и на съчинените / неавтентични епиграфи, които за мен играят ролята не толкова на интертекстуалност, колкото метафикционален ход, вид автокоментар с елементи на самоирония.

Особено приносна за мен е петата глава, „Епиграфът в българската литература: специфики и тенденции“, която освен че полага дискусията в компаративистки и транскултурален контекст, но и отваря вратата към последваща, иновативна изследователска работа върху епиграфа в контекста на литературните взаимовръзки с възможност за нов поглед към литературната история. Именно тук д-р Игов открива някои български специфики – от една

страна концептуалност, а от друга фолклорен произход - при употребата на епиграфа при внимателния прочит на избрани български автори – И. Вазов, Ст. Михайловски, Г. Милев, Й. Йовков, А. Геров и Г. Господинов.

Приносът на монографията на д-р Игов е не само в свършената работа, но и в насоките, които текстът задава за последващи изследвания. Кандидатът неколkokратно заявява своето намерение да продължи да търси валидността на установения от Франко Морети закон за литературната еволюция чрез методологията на далечното четене, приложена по остта на център-периферия. Не по-малко значимо би било и изследването на влияето на епиграфа върху читателското възприятие на текста, при който също би могло да се приложат някои от множеството методи от областта на дигиталната хуманитаристика за търсене на устойчиви модели в големи бази от данни.

Заклучение:

Представената монография и съпровождащите публикации с тяхното качество и осъществените чрез тях приноси, както и педагогическата практика ми дават достатъчно основания, за да гласувам убедено със ЗА за присъждането на академичната длъжност доцент на д-р Ангел Игов по професионално направление 2.1. Филология (Английска литература след Втората световна война и Превод - английски език).

24 април 2024 г.

Доц. д-р Александра Главанакова